

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

31 იანვარი, 2020 წელი

ქ.თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე: კახაბერ მაჭავარიანმა**

ვახტანგ ლობჯანიძის მდივნობით,

პროკურორის: ვ-----

ადვოკატის: კ-----

მსჯავრდებულის: ა-----

მონაწილეობით,

მსჯავრდებულ ა----- ინტერესების დამცველი ადვოკატის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ა----- მიმართ, დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პირადი №----- ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრაციის ადგილი: გ----- ფაქტობრივი მისამართი: ზ----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 20 მაისის განაჩენით, ა----- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „მ-----“ და სს „-----“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ შპს „-----“ ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3

ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „მ-----“ და სს „-----“ ეპიზოდ) - თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ შპს „-----“

-- ეპიზოდ) - თავისუფლების აღკვეთა 7(შვიდი)წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდ) - თავისუფლების აღკვეთა 6(ექვსი)წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით ა----- სასჯელის სახით განესაზღვრა 7(შვიდი)წლით თავისუფლების აღკვეთა;

მსჯავრდებულ ა----- სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 21 აგვისტოდან.

ამავე განაჩენით, დამტკიცდა თბილისის პროკურატურის შსს ორგანოებში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის განყოფილების პროკურორის ბ----- და ბრალდებულებს მ----- და კ----- შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება.

- მ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით, ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 186-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, „გ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული - თავისუფლების აღკვეთა 8(რვა)წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, მ----- დანიშნული სასჯელის ნაწილი - 3(სამი)წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა სპეციალური პენიტენციური სამსახურის შესაბამის დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო სასჯელის დარჩენილი ნაწილი 5(ხუთი)წლით თავისუფლების აღკვეთა ჩაეთვალი პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 5(ხუთი)წელი;

საქართველოს სსკ-ის 186-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, „გ“ და „დ“ ქვეპუნქტებით 3(სამი)წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და დანაშაულთა ერთობლიობით მ----- სასჯელის სახით განესაზღვრა 8(რვა)წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, მ----- დანიშნული სასჯელის ნაწილი - 3(სამი)წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა სპეციალური პენიტენციური სამსახურის შესაბამის დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო სასჯელის დარჩენილი ნაწილი 5(ხუთი)წლით თავისუფლების აღკვეთა ჩაეთვალი პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 5(ხუთი)წელი;

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 24 მაისის განაჩენით, საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით დანიშნული პირობითი მსჯავრი და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით მ----- სასჯელის სახით და ზომად განესაზღვრა 8(რვა)წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, მ----- დანიშნული სასჯელის ნაწილი - 3(სამი)წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა სპეციალური პენიტენციური სამსახურის შესაბამის დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო სასჯელის დარჩენილი ნაწილი 5(ხუთი)წლით თავისუფლების აღკვეთა ჩაეთვალი პირობით და საქართველოს სსკ-ის

64-ე მუხლის თანახმად, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 5(ხუთი)წელი;

მსჯავრდებულ მ----- სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 21 აგვისტოდან.

კ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და საქართველოს სსკ-ის 55-ე მუხლის გამოყენებით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 6(ექვსი)წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, 2(ორი)წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა სპეციალური პენიტენციური სამსახურის შესაბამის დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო სასჯელის დარჩენილი ნაწილი 4(ოთხი)წლით თავისუფლების აღკვეთა ჩაეთვალა პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 4(ოთხი)წელი;

მსჯავრდებულ კ----- სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 22 აგვისტოდან;

- გ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „მ-----“ და სს „-----“ ეპიზოდის), საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ შპს „-----“ ეპიზოდის), საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდის) და საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდის) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „მ-----“ და სს „-----“ ეპიზოდის) - თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ შპს „-----“ ეპიზოდის) - თავისუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდის) - თავისუფლების აღკვეთა 7(შვიდი)წლის ვადით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდის) - თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით გ-----ს სასჯელის სახით განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 9(ცხრა)წლის ვადით;

მსჯავრდებულ გ-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა განესაზღვრა განაჩენის აღსრულების მიზნით მისი დაკავების მომენტიდან.

ა----- მსჯავრი დაედოთ მასში, რომ მან ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება ან ქონებრივი უფლების მიღება მოტყუებით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით;

მანვე ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ორგანიზებული ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით;

მანვე ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება ან ქონებრივი უფლების მიღება მოტყუებით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით;

ა----- ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

1. 2018 წლის ივნისში გ----- განიზრახეს შპს „-----“ და სს „-----“

----- კუთვნილი ა/მანქანების მოტყუებით დაუფლება და დიდი ოდენობით ქონების მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრება. ა-----თან წინასწარი შეთანხმებით, გ-----მ, 2018 წლის 2 ივნისს, ჯერ შპს „მ-----თან“ გააფორმა ავტოლიზინგის ხელშეკრულება, ხოლო 2018 წლის 13 ივნისს დადო ასევე, ავტოლიზინგის ხელშეკრულება სს „----- შპს „მ-----თან“ გაფორმებული ხელშეკრულების თანახმად, გ-----მ თითქოსდა მომავალში ეტაპობრივი ანაზღაურების პირობით (საერთო ჯამში 21763,50 ლარის გადახდის ვალდებულებით) ლიზინგით აიღო ,----- მოდელის ა/მანქანა (სახელმწიფო ნომრით V----- ა/მანქანაზე საკუთრების უფლება დარჩა შპს „-----, ხოლო მფლობელობაში გადაეცა გ-----ს, რომელსაც ყოველთვიურად უნდა ეხადა 870,54 ლარი და ლიზინგის საზღაური კომპანიისთვის უნდა დაეფარა 2020 წლის 2 ივლისს. რაც შეეხება სს „----- დადებულ ხელშეკრულების პირობებს, გ-----მ თითქოსდა მომავალში ეტაპობრივი ანაზღაურების პირობით (საერთო ჯამში 15804,35 ლარის გადახდის ვალდებულებით) ლიზინგით აიღო ამჯერადაც ,----- მარკის ,----- მოდელის ა/მანქანა (სახელმწიფო ნომრით Q----- ა/მანქანაზე საკუთრების უფლება დარჩა სს „----- და ხოლო მფლობელობაში გადაეცა გ-----ს, რომელსაც ყოველთვიურად უნდა ეხადა 549,51 ლარი და ლიზინგის საზღაური უნდა დაეფარა 2020 წლის 16 ივნისს.

დანაშაულებრივი განზრახვისამებრ, გ-----მ და ა-----მ არ შეასრულეს სალიზინგო კომპანიების მიმართ არსებული ვალდებულებები და თაღლითურად დაუფლებული დიდი ოდენობით ქონების - ა/მანქანების რეალიზება, 2350 აშშ დოლარისა და 6500 ლარის სანაცვლოდ მოახდინეს მოქალაქე მ----- ხოლო აღნიშნული დანაშაულებრივი შემოსავალი მართლსაწინააღმდეგოდ გაინაწილეს ერთმანეთში. თავის მხრივ, 2017 წლის 24 მაისს თბილისის საქალაქო სასამართლოს განაჩენით საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულისთვის ნასამართლევი მ-----თვის ცნობილი იყო, რომ გ-----ს და ა----- ა/მანქანები მოპოვებული ჰქონდათ დანაშაულებრივი გზით. 2018 წლის ივნისის მდგომარეობით ა/მანქანების ფასისა და ხელშეკრულებების მიხედვით მათი გამოსყიდვისთვის საჭირო თანხების ოდენობებიდან გამომდინარე, შპს „----- კუთვნილი ,----- მოდელის ა/მანქანის (სახელმწიფო ნომრით V----- ღირებულება შეადგენდა 15200 ლარს, ხოლო სს „----- კუთვნილი ,----- მოდელის ა/მანქანის (სახელმწიფო ნომრით Q----- ღირებულება – 8304 ლარს. შესაბამისად, დაზარალებულ შპს „----- და სს „----- მითითებული ოდენობის მატერიალური ზიანი მიაღდათ.

2. 2018 წლის ივნისში ა-----მ, გ-----მ, მ-----
განიზრახეს სხვადასხვა ფიზიკური და იურიდიული პირების კუთვნილი ა/მანქანების მოტყუებით დაუფლება და მათი დაშლისა და ავტონაწილების რეალიზაციის შედეგად მიღებული თანხის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრება. ამ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენის მიზნით, ხსენებულ პირთა მიერ მოხდა ორგანიზებული დანაშაულებრივი ჯგუფის შექმნა, რომლისთვისაც დამახასიათებელი იყო დანაშაულებრივი საქმიანობის ფორმის და მეთოდის მუდმივობა, ჯგუფის წევრთა შორის როლებისა და ფუნქციების განაწილება. აღნიშნული განზრახვის ფორმირების შემდგომ ა-----მ, გ-----მ, მ----- 2018 წლის ივნისის ბოლოს დაგეგმეს და განაზოგცილეს ოთხი ა/მანქანის თაღლითური გზით დაუფლება, შემდეგი ორგანიზებული ფორმით: ა-----მ და გ-----მ უზრუნველყვეს ოთხი გასაქირავებელი ა/მანქანის შესახებ ინფორმაციის მოძიება; საერთო განზრახვით მოქმედმა გ-----მ ა/მანქანების გამქირავებელი ფიზიკური და იურიდიული პირების შეცდომაში შეყვანის გზით - ვითომდა რამდენიმე დღით დაქირავების მიზნით, გააფორმა მათთან შესაბამისი (ქირავნობის, იჯარის) ხელშეკრულებები; აღნიშნულის შემდგომ, გ-----მ და ა-----

-მ ოთხივე ავტომანქანა მიიყვანეს თბილისის ზღვასთან, სადაც ორგანიზებული დანაშაულებრივი ჯგუფის წევრებმა გამჭირავებელთა მხრიდან ა/მანქანების მოძებნის შეუძლებლობის მიზნით მათ მოხსნეს „G---ს“ მოწყობილობები, რომლებიც ალტერნატიული კვების წყაროზე მიერთებული დატოვეს ქ. თ----- დასახლებასთან არსებულ ე.წ. „----- ტყეში; ამის შემდგომ მ----- მ და კ----- ასევე ქალაქგარეთ დაშალეს ა/მანქანები ნაწილ-ნაწილ და დაშლილ მდგომარეობაში გადაიტანეს სპეციალურად ამ მიზნით შპს „----- ქ.თ----- ში ნაჭირავებ სათავსოში; მცირე დეტალებად დაშლილი ავტონაწილები და მათი რეალიზაციის პროცესში მიღებული უკანონო შემოსავალი ა-----მ, გ-----მ, მ----- მართლსაწინააღმდეგოდ გაინაწილეს ერთმანეთში.

ამგვარი ორგანიზებული დანაშაულებრივი ფორმით ა-----, გ-----, მ----- და კ----- მოტყუების ხერხით, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ერთობლივად დაეუფლნენ სხვადასხვა ფიზიკური და იურიდიული პირების კუთვნილ ოთხ ა/მანქანას, კერძოდ: [1] 2018 წლის 29 ივნისს - შპს „----- კუთვნილ, 30 000 ლარად ღირებულ „----- მოდელის ა/მანქანას (სახელმწიფო ნომრით N----- - 2018 წლის 29 ივნისს - შპს „----- კუთვნილ, 10 000 აშშ დოლარად ღირებულ „----- მარკის „----- მოდელის ა/მანქანას (სახელმწიფო ნომრით W----- 2018 წლის 29 ივნისს - მოქალაქე ჯ----- კუთვნილ, 15 000 ლარად ღირებულ „----- მარკის „----- მოდელის ა/მანქანას (სახელმწიფო ნომრით J----- 2018 წლის 30 ივნისს - მოქალაქე თორნიკე ჩიქოვანის კუთვნილ, 6 000 აშშ დოლარად ღირებულ „----- მარკის „----- მოდელის ა/მანქანას (სახელმწიფო ნომრით T-----

ა-----გან, გ-----სგან, მ-----გან და კ-----სგან შემდგარმა, წინასწარ შეკავშირებულმა და შეთანხმებულად მოქმედმა, სტრუქტურული ფორმის მქონე ჯგუფმა, რომლის მიზანი იყო ფინანსური სარგებლის უკანონოდ მიღება, განახორციელა საერთო ჯამში დიდი ოდენობით ქონების - ოთხი ა/მანქანის მოტყუებით დაუფლება და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრება, რომელთა საერთო ღირებულებაც წარმოადგენდა 84244,6 ლარს (დანაშაულის ჩადენის პერიოდისთვის აშშ დოლარის ოფიციალური გაცვლითი კურსის გათვალისწინებით ლართან მიმართებაში). შედეგად, დაზარალებულმა პირებმა - შპს „----- და მოქალაქე თ----- დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი განიცადეს.

3. 2018 წლის ივნისში გ-----სთვის და ა-----თვის ცნობილი გახდა, რომ გარკვეული ფულადი თანხის სანაცვლოდ შპს „----- დღიურად აჭირავებდა თავის მფლობელობაში არსებულ ა/მანქანებს. გ----- და ა-----მ განიზრახეს შპს „----- მფლობელობაში არსებული ავტომანქანის მოტყუებით დაუფლება და დიდი ოდენობით ქონების მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრება. ამ მიზნით, მოქმედებდა რა ა-----თან წინასწარი შეთანხმებით, გ----- 2018 წლის 30 ივნისს იჯარის ხელშეკრულება გააფორმა შპს „----- აღნიშნული ხელშეკრულების თანახმად, მან 420 ლარის გადახდის სანაცვლოდ, 4 დღის ვადით, ვითომ იჭირავა „-----ის” მოდელის ა/მანქანა (სახელმწიფო ნომერი P-----. თანამზრახველებს ავტომანქანა მეიჯარე კომპანიაში უნდა დაებრუნებინათ 2018 წლის 3 ივლისს, თუმცა გ-----მ და ა-----მ განზრახვისამებრ უგულებელჰყვეს იჯარის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულებები და მოტყუებით დაუფლებული 11 000 აშშ დოლარად ღირებული „-----ის” მოდელის ა/მანქანა მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრეს.

2018 წლის 30 ივნისის მდგომარეობით, აშშ დოლარის ოფიციალური გაცვლითი კურსის გათვალისწინებით ლართან მიმართებაში, „-----ის” მოდელის ა/მანქანის (სახელმწიფო ნომერი P----- ღირებულება შეადგენდა არანაკლებ 26950 ლარს. შესაბამისად, გ---

-----ს და ა----- მიერ წინასწარი შეთანხმებით ჩადენილი თაღლითობის შედეგად დაზარალებულმა შპს „----- დიდი ოდენობის მატერიალური ზიანი განიცადა.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ა-----
----- ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა, რომელმაც მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში ცვლილების შეტანა, კერძოდ დანიშნულ სასჯელზე საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გათვალისწინებული საშელავათო პირობების გავრცელება.

ბრალდების მხარემ მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის უცვლელად დატოვება.

პალატამ განიხილა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები და მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

მსჯავრდებულ ა----- მიმართ წარდგენილი ბრალდება გარდა მისი აღიარებისა, უტყუარად დასტურდება საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ, დაზარალებულების: ჯ----- ჩვენებებით, მოწმეების: თ-----

----- მიერ
ბრალდებულ ა----- ამოცნობის ოქმით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმებით, გრაფიკული ექსპერტიზის დასკვნებით, გარე- სათვალთვალო კამერების ვიდეოჩანაწერებით და მათი დათვალიერების ოქმებით რომლებიც მხარეებს სადოდ არ გაუხდიათ და მათ, თანახმად, საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტისა, მიენიჭათ პრეიდიციული მნიშვნელობა.

ამდენად, საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა დადასტურებულია, რომ ა-----მ ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედებები.

პალატა ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნას, ვინაიდან მართალია მსჯავრდებულმა აღიარა ჩადენილი დანაშაული, მაგრამ სასჯელის განსაზღვრისას მხედველობაშია მისაღები ჩადენილი ქმედების ხასიათი და სიმძიმე, დამდგარი შედეგი, დანაშაულის მოტივი, მიზანი, ასევე მსჯავრდებულის მიერ ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, დანაშაულის სიმრავლე და ის გარემოება, რომ დაზარალებულებისათვის მიყენებული ზიანი არ არის ანაზღაურებული.

პალატას ამ გარემოებების და იმის გათვალისწინებით, რომ მსჯავრდებულს სასჯელის ისედაც მინიმალური ზომა განესაზღვრა, დამატებით საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული საშელავათო პირობების გამოყენება მიზანშეუწონლად მიაჩნია.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქლაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 20 მაისის განაჩენი არის კანონიერი, დასაბუთებული, სამართლიანი და უნდა დარჩეს ძალაში.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ ა----- ინტერესების დამცველი ადვოკატის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.
2. თბილისის საქლავო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 20 მაისის განაჩენი ა----- მიმართ დარჩეს უცვლელად.
3. ა----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „მ-----“ და სს „-----“ ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ შპს „-----“ ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისათვის სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:
 საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „მ-----“ და სს „-----“ ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 6(ექვსი) წლის ვადით;
 საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ შპს „-----“ ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 7(შვიდი)წლის ვადით;
 საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (შპს „-----“ ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 6(ექვსი)წლის ვადით;
- საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით ა----- სასჯელის სახით და ზომად განესაზღვროს 7(შვიდი)წლით თავისუფლების აღკვეთა;
4. მსჯავრდებულ ა----- სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 21 აგვისტოდან.
5. მხედველობაში იქნეს მიღებული, რომ ა----- მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიების სახე პატიმრობა გაუქმებულია.
6. ნივთმტკიცებები:
 - ლაზერული კომპაქტდისკები, რომლებზეც დაფიქსირებულია „10“ ფიზიკური და იურიდიული პირის გარე-სათვალთვალო კამერების მიერ აღბეჭდილი ვიდეოჩანაწერები (ლაზერული კომპაქტდისკები შესაბამისი წესით დალუქული „10“ ცალ თეთრი ფერის ქაღალდის კონვერტში) - შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით;
 - ა----- სარგებლობაში არსებული „-----“ ფირმის მობილური ტელეფონი, მასში მოთავსებული სიმბარათთან ერთად - დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს ან/და მისი ნდობით აღჭურვილ პირს;
7. პალატის განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას;
8. პალატის განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

კ. მაჭავარიანი

